בב:

ח) נומחים מת. ושם כנ הסוגית
ע"ש], צ) [לקמן כה:], ג) [בזבחים
לימח], ד) [ל"ל שגגתון, ה) [ל"ל
ספקון, ו) פסחים לג. סנהדרין פג.
פד., 1) [מנחות ד.], ה) [יבמות ט.

ש"כו. ט) ונדרים ז.ז. י) ולחמו כו:

ע"ש], כ) [ל"ל ספק אס], ל) [ב"ק סג:], מ) [ע" יעב"ד], נ) [ויקרא

ון, **ס**) ל"ל לה וכן לקמן,

תורה אור השלם

ו אָם נָפֶּשׁ כִּי תָחֲטָא וְעָשְׂתָה. אַחַת מִּכָּל מִצְוֹת יִיְּ אֲשֶׁר לֹא תַּעָשָׁינָה וְלֹא יָדַע וְאָשַׁם וְנָשָׁא

עונו: ויקי.... 2. וואת תורת האשם קרש ייי ויקרא ז א

לא א מיי׳ פ״ח מהל׳ מעילה

הני ג. לב ב מיי פ"ד מהלי פסה"מ הלי כב: לג ג מיי פ"ז שם הלי יא: לד ד ה מיי פ"ט מהלי שגגות לד ד ה מיי פ"ט מהלי שגגות "סלי יב

מוסף רש"י י ראם נפש. גבי אשם תלוי כתיב

בויקרא ואם נפש כי מחטא וגו', ולמעלה הימנה פרשת מעילה (דף כו:) דאם משנמלקה נודע ם לו שילדה ודאי אסור גזירה כו' אלא לרב דאמר לקמן דאפילו נודע לו משנמלקה כיון שנודע לו קודם הואה מותר באכילה אם כן אמאי לא נקט משנמלקה ויש לומר דהוא הדין לאחר מליקה ולא אתא לאפוקי רק אחר הואה דאו ודאי אתו למימר חטאת בקברונה, מתר לה להך להדלך בקברונה. מתר לה להך נוירים זו בקברונה. מתר לה להך נוירים זו כל מי משת חלות מל קרבן קבוע לשי משת לה לל על פסק חמולת קרון קבוע לאפוקי עולה נוירים דלא. כל אלו על פסק חמולת הנויר דלא. משת לה על משק להיור דלא. מדלי עולה ויורד דלא. מדלי עולה ויורד דלא מי מי להל עול מסקין האם מלי וורד הדלא מחו. אין גדירה שוה לבוחצה. מדלי להמוע מיירי דגמריע לי לגבי של אלו על פסק כרת (שם). תחתוך הרא דגמר מעליון. היקם להכי לאלו על מסק כרת (שם). תחתוך שקלים ונתר לשם מלו מלועים על היה לשם מלו מיירים בל להת משלים להיה לשם מלו להיה לשם להיו של מלו מות לה להיה לם מקון של כרת בקלים בעל הלו דיקל מון של לה דלים בערכך בקלים בעלת משם להי בערכך בערכך. קלים בעלת להיה לשם על אלו דיקל של אלו דיקל של אלו דיקל של אלו היה בערכך בלשם בל היה בל של היה בערכך בלשם בל היה בל של היה בל היה בערכך בלשם בל היה בל הבל היה בערכך בלשם בל היה בל היה בל היה בערכך בלשם בתכרין משכרן בלשם ומתרים בתכרין משכרן בערכך. בערכך לחשם וגמרינן מערכך דחשם מעילות דכמיב ביה בערכך דחשם מעילות דכמיב ביה בערכך כסף שקלים (שם). ילפיבן באיל איל. כמיב ביה בשפחה חרופה איל. כמיב ביה באיל האשם ובאשם מעילות נמי כתיב באיל האשם, ואשם נזיר ואשם מלורע לא מרבינן משום דכתיב כבש בן שנה, ומדאיל שהוא בן שתי

מ בסלע (שם). שימה מקובצת

שנים בא בשתי סלעים, כבש בן שנה

עד שלא נמלקה הודע כו' לאועושה ודאי. פירוש ותאכל כשאר חטאת ואם תאמר מאי איריא שנודע לה קודם שנמלקה אפילו לאחר שנמלקה נמי תאכל לכהנים דאי משום דלא הויא ידיעה בשעת מליקה הא אמרינן בפרק קמא דמכילמין (דף ז.) מודה ר' יוסי במחוסר

כפרה דכיון דאינו מביא רק לאישתרויי

בהדשים דלא בעי ידיעה בתחלה ואי

טעמא הוי גזירה שמא יאמרו חטאת

העוף הבא על הספק נאכלת הניחא

לר' יוחנן דאמר לקמן בפרק המביא

גמ' ית"ר יואם נפש לחייב על ספק מעילות אשם תלוי דברי ר' עקיבא וחכמים פוטרים לימא בהא קא מיפלגי דר' עקיבא סבר למדין עליון מתחתון ורבנן סברי אין למדין עליון מתחתון אמר רב פפא דכולי עלמא למדין עליון מתחתון דאם כן צפון בכן בקר יו לא משכחת להו אלא הכא היינו מעמא דרבנן דפטרי פ דגמירי פמצות מצות מחמאת 6 מה להלן דבר שחייבין על זדונו כרת ועל שגגתו חמאת יועל ספיקו אשם תלוי) אף כל משחייבין על זדונו כרת ועל מספקו חמאת ועל ישגגתו אשם תלוי לאפוקי מעילה דאין

העוף הבא על הספק נאכלת לם: חייבין על זדונו כרת ידתניא הזיד במעילה רבי אומר במיתה וחכמים "אומרים באזהרה ור' עקיבא סבר כי ילפינן מצות מצות מחמאת חלב להכי הוא דילפינן מה להלן בקבועה אף כאן בקבועה לאפוקי עולה ויורד דלא ורבגן סברי "אין גזירה שוה למחצה יו מכלל דר' עקיבא סבר יש גזירה שוה למחצה יו אלא דכולי עלמא אין גזירה שוה למחצה יו אלא היינו מעמא דר"ע דאמר קרא ואם נפש יו"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד עליון מתחתון יורבנן סברי תחתון הוא דגמר מעליון ילאשם בכסף שקלים ₪ ור"ע סבר יאין היקש למחצה מכלל דרבנן סברי יש היקש למחצה והא קיימא לן דאין היקש למחצה דכולי עלמא אין היקש למחצה והכא ה"ם דרבנן ז' דגמירי מצות מצות אפקיה מהקישא ור"ע אשם בכסף שקלים יו נפקא ליה ²מואת תורת האשם תורה אחת לכל האשמות לאשם דבכסף שקלים ורבנן אע"ג דכתיב זאת תורת האשם איצטריך למכתב ואם נפש וי"ו מוסיף על ענין ראשון וילמד תחתון מעליון ים ואי מזאת תורת האשם הוה אמינא כי אמינא תורה אחת לכל אשמות הני מילי בשאר אשמות ודאין אבל אשם תלוי כיון דעל ספק חלב קאתי אימא לא יהא ספיקו חמור מודאו מה ודאו חמאת בת דנקא אף ספיקו אשם בר דנקא אהכי כתב רחמנא ואם נפש וי"ו מוסיף על ענין ראשון ים הא ניהא למאן דדריש זאת תורת האשם יחאלא למאן דלא דריש זאת תורת האשם מאי איכא למימר יליף בערכך בערכך מאשם מעילה אשם שפחה חרופה יח לא כתב בה בערכך ילפינן באיל איל: ייז מודה ר"ע כו': ואם ספק מאי קאמר אמר רבא תני אם בספיקו עומד לעולם יהא אשם תְלוֹי יוּ שׁמְמִין שהביא על הודע יוּ מביאו על שלא הודְע סוף סוף כי מְתידע תּלוֹי יוּ ליה בעי לאיתויי אשם ודאי אמר רבא מדברי שניהם נלמד אשם ודאי לא בעי ידיעָה ₪ יים לכתחלה: מתני' יים יים האשה שהביאה חמאת העוף יים (אם) עד שלא נמלקה נודע לה שילדה וראי תעשינה וראי שממין שהיא מביאה יש על הודע מביאה על לא הודע חתיכה של חולין וחתיכה של יס הקדש אכל אחת מהן ואין יודע איזה מהן אכל יפטור ר"ע מחייב יס אשם תלוי האכל את השניה מביא אשם ודאי יסאכל אחד את הראשונה ובא אחר ואכל את השניה זה מביא אשם תלוי וזה מביא אשם תלוי דברי ר"ע יס ר"ש אומר שניהן מביאין אשם אחד ר' יוםי אומר

במ' ואם נפש (ד) כון אדם. באשם תלוי כתיב ולעיל מיניה באשם מעילות קמיירי בויקרא: לחייב על ספק מעילות אשם סלוי. קס"ד מדכתבינהו גבי הדדי: עליון. מעילות יו: מסחסון. אשם חלוי: גליון ה"ג אלא הכא היינו טעמא דר' עהיבא דכתיב ואם נפש: לימא בהא קה מיפלגי. דמר סבר הקישה עדיף

ומר סבר ג"ם עדיף: לא דכולי עלמא הקישא עדיף. שהרי אין משיבין על ההיקש⁰ ואמרי לך רבנן היינו היקש דתחתון למד מעליון לכסף שקלים: ור' עקיבה סבר השם לכסף שקלים נפקה ליה מוחם סורם. חלה היקש להכי אתא ללמוד עליון מתחתון. והכי פירש רחמנא מיוהוא הוא שבקונטרם אלא ע"כ מבואר היטב. עכה"ג: (0) אם כן. דלרבנן אין למדין לא אשכחן לפון בבן בקר דחטאת ועולה יהו טעונין שחיטה בלפון דלפון כתיב בבן לאן בויקרא [א] ובמסכת זבחים (מא.) יליף בן בקר בהאי דינא בעליון מתחתון: באשם תלוי כמיב [ויקרא ה] מלות ובחטאת כתיב [שם ד] מלות: חטאת חלב. היינו סתם חטאת ולהכי נחט חלב משום דסמוכה לחלב דכתיב בויקרא [ג] כל חלב וכל דם לא תאכלו וסמיך ליה נפש כי תחטא וגו': **במיחה**. בידי שמים: לחפוקי עולה ויורד. כגון שמיעת קול וביטוי שפתים וטומחת מקדש וקדשיו דלא מייתי על ספיהו חשם תלוי: וי"ו מוסיף על ענין רחשון כו'. הילכך אתא היקש ואפקיה מגזירה שוה להא מילתא ועל כרחין גזרה שוה זו למחלה: (ו) בעליון כתיב כסף שקלים והקישה לתחתון מעליון הוא דאתה ולא למילף עליון מתחחון (לשווייה גזרה שוה למחלה): ורבי עקיבה חין היקש למחלה לה גרסינן לה דלאו היינו היקש למחלה ובשחיטת קדשים בפרק איזהו מקומן (דף מח.) אימא לכולה הא שמעתא ולא גרסינן להא אלא הכי גרסינן ורבי עקיבה השם בכסף שקלים מנה ליה ים כו'() . הילכך על כרחיך הקישא לאפוקי מגזירה שוה אמא למיהוי גזירה למחלה דחי לחו להכי אתא היקישא למאי תדרוש ליה: הניחא למאן דדריש סורת. בשמעתה קמייתה דמנחות (דף ג:) וואת תורת המנחה יחורה אחת לכל המנחות: הניחה למחן דדריש. מלי

ר״ע למימר הכי ישו לא אינטריך היקישא

לאשם בכסף שקלים ומהכא נפקא וכי

אינטריך היקישא לספק מעילות לאשם

אין

מלוי: בערכך בערכך. אשם מלוי מאשם מעילות: אשם שפחה חרופה יליף מאיל איל. אשם גזיר דכתיב בספרים שבוש הוא דהא באשם נזיר (במדבר 1)

כבש בן שנחו כחיב ואמרינן בפרק ד' מחוסרי כפרה (נעילי:) מדאיל בן שתי שנים בשני סלעים כבש בן שנחו בסלע: **מאי קאמר ואם ספק.** הא פשיטא דספק הוא לו: **סוף סוף**. כי הביא במעילה מועטת מעילתו ואשמו בתנאי אכתי לא נפיק מידי שני אשמות דכי מתידע ליה דודאי מעל בעי איתויי אשם ודאי דקא סלקא דעתין אשם דומיא דמטאת ומטאת שהביא על ספיקה אשם חלוי כי מתידע ליה ודאי בעי איתויי מטאת: **מדברי שניהם**.

משם אתהי דקה פנקט דעודן במטילה מועטת: לא בעי ידיעה בסחלה. הילכך כי אתייה מספק על תנאי עולה לו לאשם ודאי כי מתיידע דרי עקיבא ור' טרפון דמודו במעילה מועטת: לא בעי ידיעה בסחלה. הילכך כי אתייה מספק על תנאי עולה לו לאשם ודאי כי מתיידע ליה: באתבר' חטאת העוף. ספק ילדה מין פטור או מין חיוב מביאה קינה העולה מביאה ומתנה אם מין חיוב הוא זו עולתה ואם לאו תהא נדבה אבל חטאת מביאה מספק ואינה נאכלת: חיעשה ודאי. ויאכל לכהנים: ר' עקיבא מחייב. ר' עקיבא לעעמיה [ש"א] דמחייב אשם תלוי בספק מעילות: שניהן מביאין אשם אחד. בשותפות ויאמר זה לזה אם אכלת חתיכה של קדש יהא חלקי מחול לו [לך] ויהא אשם כולו עליך:

הגהות הב"ח

ולו הול הב"ר בברא כלנת ממטלם חלב מברא כלנת ממטלם חלב מביא כליל לוחת זי נמחק: (נ) שם על הדע נמחק: (נ) שם ידיעה בתחלה כליל וחש"ר ידישה בתחלה כליל וחש"ר ידי הוא ביל מכל כליל מכל כליל מכל כליל וחש"ר ידי הוא "ב לרכע מצות בלטם: (נ) ד"ח ה" מצות בלטם: (נ) מצות מצות כמסס. (נ) רחורי מוסיף וכו' למחלה הס"ד ולח"כ מ"ה לאשם בכסף שקלים בעליון כמיב: (t) ד"ה ור"ע אין וכו' מנא ליה כו' ומשני הילכך:

רבינו גרשום ואם נפש אחת תחטא כשגגה

מעם הארץ בעשותה אחת וגר'. דכתיב בפרשת אשם תלוי לחייב על ספק מעילה אשם תלוי בא דחטאתו קבועה ומביאה על ספיקה אשם תלוי אף כל שקרבנו בקבועה מביא על ספיקן אשם תלוי לאפוקי היכא דבעולה ויורד הוא דאין ודאי קבוע אין מביא על ספיקו אשם תלוי: ורבנן . סברי אין גזירה שוה למחצה. אלא כי היכי דילפת גזרה שוה

אכתי לא נפיק מידי שני אשלחות דכי מתידע ליה דודאי מעל בעי אין הייה שוה למחצה. ביקה אשם תלוי כי מתידע ליה ודאי בעי איתויי חטאת: מדברי שניהם אלא כי זיכי דילפה גוהה שוה ביקה אשם מלוי כי מתיידע ליה ודאי ביע איתויי חטאת: מדברי שניהם בקביעה יליף גפי מה להלן בקשרה אף ראן די הילכך כי אתייה מספק על תלא עולה לו לאשס ודאי כי מתיידע אף כי שחייבין על דודנו כרת הילכי: ר' עקיבא ומחייב אים מליון מהחתון בישר אשם מליין לא מחתון הוא דגפה מכי "ר' עקיבא מבי אשם מעליו לאשם בכסף שקלים. מה שבליון מהחתון באשם והאי מביא אשם מבסף שקלים ור' עקיבא סבר אין היקש למחצה. אלא כי היכי דילפ אשם בסף שקלים אילי מתחון לא מעמא דרבון רשטרי דקא סברי את מצות מצות. בהפופשי ליה רבון ואפקה מהקיש או או בפסף שקלים ור' עקיבא סבר אין היקש למחצה. אלא כי היכי דילפ אשם בסף שקלים אילי מתחון בסף שלין מתחתון האל איל עמוא או מוסיף על ענין ראשון וילפד תחתון מעליון דמה עליון בערכן באשם מעילות מה איל בעי עליון מתחתון היקש לילפין עלין מתחתון היקש לילפין עלין מתחתון שלין לוף שקלים ואשם נויי מודע בערכן של הריקש. ואמרי לך רבען הואע הל בעיל מתחתו היקש לעלין מתחתון היקש לילפד עין דאיו קבר אשם מעילות מה איל בעיל שש ביורי מוסיבן על ההיקש. ואמרי לך רבען היע היקש לעליון לססף שקלים ולי על מול היעם בסף שקלים ור' עקיבא סבר אשם לכסף שקלים ולי מול בר מהתחן היקש לעליון לססף שקלים ול בר מלא היקש אותר מול בר מאם משלים אים ביור או ביור אוון הואשם הלהי ואשם מורי ביור ביון ביון ביון לול ביור של משל הוו וול בד החלה לושש שהיאה וואם של הוו על בר בתחלה לושש הביא הואם הוא ביא למו אושם וראי לצור ביור באו לו בור מוחלה הוא שם יודע לו של מורי של הוא בעל או ביור ביור ביור אם בסק למירו אם ביור ביור לו ביור ביור אוון ביור הוא ביא מור היות אם ביור או מור או של הוות הוות הוות היות הוות ביור אם בסק מיר ווה אוות אול הוות של הוות הוות הוות של הוות הוות הוות הוות של הוות הוות הוות הוות ביור הוות היות הוות ביור אם בסק מיר של הוות במהולה הושם הוא הוות ביור של הוות הוות ביור אות ביור ביור ביור אם בסק מיר וות הוות ביור אם בסק מיר וות הוות ביור אם בסק מיר הוות הוות ביור אות ביור אות ביור אם בסק מיר של ביור ביור ביור אם בסק מיר הוות הוות